

[Dahlggaard.]

muligheder for forskelsbehandling mellem virksomheder både inden for pengeinstitutsområdet og virksomheder, der som låntagere hører til på andre områder af erhvervslivet. Ganske særlig kan der blive tale om forskelsbehandling, hvis både, om jeg så må sige, første halvdel og sidste halvdel af den sætning bliver anvendt på én gang, altså hvis man griber regulerende ind over for det enkelte pengeinstituts kreditgivning til bestemte nærmere afgrænsede formål. Jeg kan ikke begribe, at økonomiministeren ikke selv føler trang til at sørge for, at der bliver skabt en sådan formulering, at man ikke kan opfatte dette som indkørslen til en uhyggelig regulering af forholdene på erhvervslivets område.

Ømann: Jeg synes, at denne debat spidser til i spørgsmålet om, hvorvidt man kan anerkende, at der er tale om et merforbrug på grund af lånfinansiering, et merforbrug, der overstiger folks indkomster og dermed bidrager til den inflatoriske udvikling, vi er inde på i, på faretruende måde. Vil man virkelig benægte det fra borgerligt hold, når man kigger sig om i sin omgangskreds, når man ved, hvad der foregår dagligt med hensyn til gældsstiftelse, med hensyn til låntagning? Jeg skal ikke bebrejde folk, at de er nødt til at supplere deres indkomster med låntagning. Det hænger sammen med det høje skattetryk, vi har, det hænger sammen med de priser, som stadig væk udhuler folks lønninger.

Det fører ikke mig til at sige, at man ikke skal gøre noget ved det, men det synes åbenbart de borgerlige partier at mene at man ikke skal gøre noget ved. Det er en ejendommelig indstilling i den situation, som de borgerlige partier ellers afmaler som ret faretruende i økonomisk henseende.

Hvad svar får man så med hensyn til bodemidler? Ja, for hr. Stetters vedkommende får man det råd, at man skal lave skattebegünstigede opsparinger, man skal lade staten betale 67 kr. for hver opspar 100 kr. Det alene lyder jo som galimatias. Men endnu værre bliver det dog, når han vil lade de 67 kr. betale af folk, der ikke har mulighed for at spare op. Så bliver det ikke alene galimatias, så bliver det næsten be-

drageri over for dem, der er mindre bemidlede.

Jeg tror, at både hr. Nyboe Andersen, hr. Stetter og hr. Dahlggaard ved, at det eneste, der for alvor kan gavne opsparingen, herunder også den private opsparing, her i landet, er, at man bringer inflationen til ophør. Sådant noget kan man ikke forvente, men vi kan vel nå ned på en fornuftigere inflations-takt end den galoperende, vi har for øjeblikket, hvor man ikke ved, om den ligger mellem 8 eller 9 eller snarere op imod de 10 pct. Det er pinende nødvendigt at gøre noget ved dette, men det vil de borgerlige partier åbenbart ikke medvirke til.

Jeg vil udtrykke det håb, når der nu er udtalt alle disse skrækkelige forventninger om, hvad denne lovgivning kan føre til, og hvad den kan bruges til, at økonomiministeren så ikke skuffer de borgerlige partier i disse forventninger. Det ville være synd at skabe alle disse frustrationer.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1-7 og dets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning

Formanden: Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om folkepension. (Forhøjelse af grundbeløb).

(Lovforslaget (nr. 10) findes i tillæg A. sp. 119, fremsættelsen i tidenden sp. 106).

Formanden: Sammen med denne sag foretoges de under punkterne 13-15 på dagsordenen opførte sager, nemlig:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om invalidepension m. v. (Forhøjelse af ydelser).

(Lovforslaget (nr. 11) findes i tillæg A. sp. 225, fremsættelsen i tidenden sp. 106).

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om pension og hjælp til enkler

[Formanden.]

m. fl. (*Forhøjelse af grundbeløb og pensions-tillæg*).

(Lovforslaget (nr. 12) findes i tillæg A. sp. 233, fremsættelsen i tidenden sp. 106).

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om omsorg for invalidepensionister og folkepensionister. (Forhøjelse af beløb til personlige fornødenheder m. v.).

(Lovforslaget (nr. 13) findes i tillæg A. sp. 237, fremsættelsen i tidenden sp. 106).

Lovforslagene sættes til forhandling.

Harris Jensen: De forslag, der er fremsat af socialministeren om ændring af lov om folkepension, lov om invalidepension og lov om pension og hjælp til enker m.fl. samt lov om omsorg for invalidepensionister og folkepensionister, vedrørende forhøjelse af ydelse af pensionstillæg samt forhøjelse af beløb til personlige fornødenheder, medfører, at de i lov nr. 418 af 13. juni 1973 nævnte midlertidige tillæg og ekstra beløb til personlige fornødenheder til pensionister, der har ophold på alderdomshjem og plejehjem, indregnes i grundbeløbene. Loven blev vedtaget på baggrund af de lønforhøjelser, som arbejdsmarkedets parter vedtog i foråret; og de lovforslag, som her er til behandling, har altså til hensigt, at disse midlertidige tillæg og ekstrabeløb indregnes i grundbeløbene.

Uden at gå i detaljer med de 4 lovforslag vil jeg sige, at jeg er særlig tilfreds med, at invalidepensionslovens satser for invaliditetsbeløb og bistands- og plejetillæg samt invaliditetsydelse foreslås forhøjet, dog således at den særlige ydelse alene indregnes i grundbeløbet og i omsorgsloven med forhøjelserne af det beløb, som skal stå til rådighed for pensionister på alderdoms- og plejehjem til deres personlige fornødenheder, en forhøjelse, jeg finder er i overensstemmelse med forhøjelsen af pensionernes grundbeløb.

Socialministerens forslag om forhøjelse af

pensionerne den 1. april 1974 og 1. oktober 1974 kan jeg anbefale.

På mit partis vegne kan jeg give tilsagn om lovforslagenes velvillige behandling; vi vil medvirke til, at de kan færdigbehandles inden udgangen af indeværende år, sådan at kommunerne kan blive orienteret i god tid inden lovenes ikrafttræden den 1. april 1974.

Ulla Worm: På baggrund af lønforhøjelserne på arbejdsmarkedet efter forårets overenskomstforhandlinger vedtog folkettinget enstemmigt loven om midlertidigt tillæg til de forskellige pensionistgrupper og ligeledes forhøjelserne af lommepengene til pensionister på alderdoms- og sygehjem. Efter socialministerens forslag ønsker man nu de midlertidige tillæg indregnet i pensionernes grundbeløb, ligesom lommepengeforhøjelserne skal ind i omsorgslovens beløb til dette formål.

Vi er i det konservative folkeparti meget varmt interesseret i, at pensionisternes forhold bliver så stabile og så gode som muligt, så denne del af ministerens lovforslag kan jeg på min gruppes vegne erklære mig enig i. Der er en undtagelse, og det er en enkelt vigtig detalje, som jeg senere skal komme ind på.

At forhøjelserne, der først skal træde i kraft til henholdsvis april og oktober næste år, allerede nu skal vedtages, må vel ses som et forsøg på at lette kommunernes arbejde, og det kan jeg da kun glæde mig over. Så vidt så godt.

Men ministeren ønsker ifølge dette lovforslag også at tage den særlige ydelse til pensionisterne som erstatning for bortfaldet af tilskuddet til mejeriprodukterne, som folkettinget vedtog i juni mod vore stemmer, med i grundbeløbet — vi var i princippet imod denne ydelse — og årsagen må jo være, at forbrugerne har kunnet skyde en hvid pind efter de lettelser i beskatningen, som burde have været en følge af EF-tilslutningen. Det giver sig i dag udslag i to lovforslag, et om pensionisternes særlige ydelse, der skal indregnes i grundbeløbet, og et om, at alle

[Ulla Worm.]

skal have et særligt statstilskud til billigørelse af mejeriprodukterne, og det er jo det forslag, der har været til behandling her i dag, og som er rosen i regeringens tornefulde buket til landets borgere.

Socialministeren har i formiddags fra tingets talerstol sagt, at hun ikke agtede at trække lovforslaget om den særlige ydelse tilbage, men så må jeg spørge ministeren, om det, at de to lovforslag bliver lagt oven i hinanden, ikke ændrer de beregninger, man oprindeligt har foretaget.

Og så har jeg et spørgsmål til ministeren. Ministeren nævnte i maj måned, da vi behandlede pensionslovene, at der var blevet nedsat en ekspertgruppe, der undersøgte pensionisternes forhold. Hvor langt er man nået i disse undersøgelser? Det synes jeg er meget interessant netop i denne forbindelse.

Jeg kan på min gruppes vegne meddele, at vor holdning vedrørende den særlige ydelse ikke er ændret, men at vi vil gå positivt ind i udvalgsarbejdet for de øvrige dele af pensionslovforslagene.

Tove Nielsen: Man må sige, at dette hus kan være overraskelsernes og de modstridende lovforslags hus, og derfor er der ikke noget at sige til, at folk uden for huset en gang imellem tager sig til hovedet og spørger: hvor er linjen i regeringens lovgivning, hvor er konsekvensen?

Jeg kan ikke tilbageholde disse bemærkninger, netop fordi vi i dag har haft første behandling af en af disse afgiftsbuketter, som ofte er kommet frem, og herunder bl.a. regeringens forslag om at yde et tilskud på 400 mill. kr. til mælk og mejeriprodukter. Den manglende konsekvens i regeringens handlinger træder tydeligt frem, når vi endda på den selv samme dag skal behandle pensionslovforslagene, hvori indgår forslaget om i pensionernes grundbeløb at indregne et kompensationsbeløb, det, som S og SF ene vedtog som et engangsbeløb i juni måned.

Det kan vist ikke undre ministeren, at venstre ikke kan medvirke til at indregne dette særlige kompensationsbeløb i pensionernes grundbeløb. Dels kunne vi ikke medvirke i juni måned, dels indgik netop bortfald af denne kompensation i det spareoplæg, som venstre og det radikale venstre fremkom med i marts måned.

Mit partis ordfører, hr. Enggaard, stillede i formiddags socialministeren det spørgsmål, hvilke konsekvenser man inden for sociallovgivningen ville tage af denne kolbøtte eller sagt med andre ord den indrømmelse, som SF har fået med hensyn til tilskuddet på de 400 mill. kr. Jeg havde ærligt og redeligt forestillet mig, at socialministeren i dag ville have svaret, at man var indstillet på at trække de 38 mill. kr. ud af pensionslovforslagene. Det havde jeg faktisk forventet ville blive konsekvensen, men som jeg indledte med at sige, er dette en gang imellem overraskelsernes hus, og det gik altså, som vi har hørt: socialdemokratiet og SF oprettholder, at der skal gives både det ene og det andet sted.

Jeg skal ikke bruge mange ord på den anden del af lovforslagene, der går ud på efter forårets overenskomstforhandlinger at indregne det midlertidige tillæg i grundbeløbene, i pensionstillægene og i de forskellige ydelser under invalidepensionsloven og til personlige fornødenheder under omsorgsloven, for under udvalgsarbejdet, som vi havde i juni måned, fik vi forelagt disse ting og havde allerede på det tidspunkt mulighed for at tænke disse ting igennem.

Vi er indforstået med de yderligere forhøjelser, der skal komme til 1. april og 1. oktober 1974, og som en konsekvens af vores holdning dengang kan vi medvirke til dette, men naturligvis må vi også se nærmere på tingene og prøve dem lidt af i udvalget.

Der har flere gange i årenes løb, når disse pensionslove hvert andet år har været til behandling, fra flere sider været fremdraget ønsket om, at man eventuelt kunne gå over til en automatisk regulering, en såkaldt velstandsregulering. Da lovforslagene i 1971 var til behandling, udtalte socialministeren, at der først i 1973 kunne foreligge en indkomststatistik, der kunne sige noget om, hvordan det var gået med det andet kilde-skatteår, altså året 1971, og først da kunne man tale om eventuelt at gå over til en automatisk regulering.

Mig bekendt står der i bemærkningerne til lovforslaget ikke noget om, hvor vidt man er kommet, om man har dette materiale, om man har en sådan statistik fremme nu, men har man det — vi er i hvert fald snart ude af året 1973 — synes jeg nok, at vi skulle have dette materiale med ind i udvalgsarbejdet.

[Tove Nielsen.]

Min konklusion må altså blive, at venstre ikke kan medvirke til den del af lovforslagene, der indregner kompensationsbeløbet, for vi må også tænke på, at er beløbet først medregnet i selve grundbeløbet, så smitter det også af på beregningerne af andre ydelser, og det vil være en del af det, som man senere bruger som grundlag for nye udregninger, for nye forhøjelser fremover.

Men hvad den væsentligste del af lovforslagene tilsammen angår, altså indregningen af det midlertidige tillæg og de yderligere forhøjelser pr. 1. april og 1. oktober 1974, så følger vi linjen op fra juni måned.

Valbak: De lovforslag, vi behandler her i dag, er jo en sammenkøbt ret. Den består først i en teknisk talindregning af juni 1973-beslutningen om at velstandsregulere pensionerne. Den anden ting er, at der også foretages en teknisk indregning af forårets beslutning om, at visse grupper skulle have kompensation for stigning i mejeriproduktpriserne. Det er de to beslutningers ingredienser, som indgår som bestanddele i de lovforslag, som nu ligger her, og som altså skal gøre disse ydelser permanente. Jeg forstår meget vel, at der er administrative begrundelser for nu at indregne ydelserne med ét greb i stedet for med to, når regeringen nu altså ønsker begge dele, men det skaber endnu en gang et dilemma for dem, som går ind for den ene ingrediens, men imod den anden. Den situation har vi jo været i nogle gange i de senere år. Nu vel, vi gik imod kompensationen for prisstigningerne for mejeriprodukterne i sin tid, altså i foråret, af principielle grunde, vi gjorde det på grund af den yderligere skævhed, som det medfører i forholdet mellem store økonomisk ligestillede befolkningsgrupper, og vi er naturligvis stadig væk imod. Vi ønsker ikke under nogen omstændigheder at medvirke til at gøre denne kompensation permanent, for der er ikke saglig basis for det. Der var det ikke, og nu er der det da slet ikke.

Vi stemte i sin tid for velstandsreguleringen, og det er, når alt kommer til alt, den største del af indregningen. Vi konstaterede dengang, at regeringens forslag byggede på udviklingen i disponible indkomster. S og SF havde dermed brudt med hidtidig holdning i dette spørgsmål, om end, det må da

tilføjes, stiltiende, ikke udtalt, men det er dog praksis, der tæller, når det kommer til stykket.

I konsekvens af vor holdning i foråret vil vi naturligvis medvirke til at gøre den del af ydelserne permanent, som vi dengang tog medansvar for, det siger sig selv. Sagt med talord: vi går ind for den foreslåede indregning, men minus de knap 40 mill. kr. om året, som kompensationen for prisstigningen for mejeriprodukterne nu repræsenterer.

Og her er jeg så fremme, som andre ordførere har været det, ved formiddagens tildragelse i forbindelse med hr. Enggaards spørgsmål til socialministeren. Det er jo allerede fremgået af, hvad der er sagt her for et øjeblik siden, at man hidtil er gået ud fra som en selvfølge, at netop mejeriproduktkompensationen ville blive barberet væk, når regeringen gennemfører sine skattefinansierede prisnedsættelser for mejeriprodukterne. Jeg hører til dem. For med gennemførelsen af det forslag er jo taget bort enhver begrundelse, selv den oprindelige, ikke særlig gode, man havde som argument for en fortsættelse af kompensationen, den kompensation, man i foråret vedtog at give i tiden frem til 1. april næste år.

Der er stillet spørgsmål til ministeren om dette her. Jeg kunne nok have lyst til at stramme dem en smule. Jeg ville godt, om ministeren ville give oplysning her fra tingets talerstol om, hvormed regeringen nu begrundes, at man vil fortsætte med at kompensere for noget, efter at man ad anden vej har fjernet årsagen til den kompensation, man gav, efter at man har fjernet tæppet under begrundelsen.

Poul Dam: De foreliggende lovforslag er jo principielt af teknisk art. Der er tale om en indregning af midlertidigt tillæg, af den særlige ydelse og af de yderligere forhøjelser, der har været forudset hele tiden. For så vidt kan man altså uden videre give tilslutning til en velvillig og hurtig behandling af lovforslagene.

Jeg vil lige tilføje, at jeg er glad for, at man ved forhøjelsernes fordeling har taget hensyn til, at de højeste pensionsmodtagere kommer til at betale skat af forhøjelsen, og at man har indregnet dette.

Men de tre borgerlige ordførere har haft

[Poul Dam.]

nogle bemærkninger om den særlige ydelse. Denne særlige ydelse blev indført med den begrundelse, at den skulle være kompensation for bortfald af tilskuddene til forbrugerpriserne på mejeriprodukter. Nu kunne man også have sagt noget andet, nemlig at vi i det hele taget i den periode, hvor det blev gennemført, oplevede en meget voldsom stigning i priserne på fødevarer, en stigning, der er fortsat, og som i særlig grad har ramt de fuldværdige fødevarer, som udgør en forholdsvis stor del af pensionisternes udgifter. Vi mener derfor, at det er fuldstændig rimeligt at opretholde denne ydelse som kompensation for de ekstraordinære udgifter, som EF har påført ikke mindst pensionisterne.

Socialministeren (Eva Gredal): Jeg må jo konstatere, at der kun er delvis tilslutning til disse lovforslag, og man kunne vel egentlig heller ikke have forventet andet, når man er vidende om, at VKR stemte imod den særlige ydelse i sidste folketingssamling. Man går ud fra, at jeg havde været indstillet på at trække denne særlige ydelse ud af pensionslovforslagene og derved stille pensionisterne ringere end de familier, der modtager børnetilskud, for jeg har ikke hørt nogen fra VKR-gruppen sige noget om dette. Det er inkonsekvent, hvis man ikke foreslår at gøre det samme ved børnetilskuddet, men det skyldes måske, at loven på dette område tilfældigvis er gennemført i forrige samling.

Man gør meget ud af dette, at man har givet noget før, men man må jo lige regne med, at selve nettobeløbet er ikke det voldsomt store beløb; det drejer sig om 30 mill. kr., og jeg tror nok, at de fleste i salen vil være enige med mig i — det har man tidligere givet udtryk for fra alle grupper i salen — at det er meget svært for pensionisterne at hitte rede i deres pensioner. Giver vi os til på nuværende tidspunkt at trække noget ud og så forhøje på en anden led, så vil det være svært for dem at forstå, og jeg synes ikke, man skal genere pensionisterne på denne måde.

Jeg vil godt om dette emne ligesom hr. Poul Dam henvise til, at madprisernes stigning indgår meget væsentligt i pensionisternes udgifter, da det er den største del af deres udgifter, således at de penge, de fik i

foråret, med rimelighed også kan bruges til at dække de almindelige prisstigninger, som er sket inden for hele madområdet.

Fru Ulla Worm spurgte, om jeg kunne sige noget nærmere om det ekspertudvalg, der arbejder med pensionsreformen. De arbejder stadig væk og skal arbejde i et par år, men der skal undervejs træffes nogle principbeslutninger, og jeg regner med, at det vil ske i løbet af foråret.

Så var der spørgsmålet fra fru Tove Nielsen om statistisk materiale. Det vil selvfølgelig blive tilstillet udvalget i det omfang, man beder om at få det.

Nathalie Lind: Jeg må sige, at man bliver fristet over evne, når socialministeren siger, at ingen har sagt noget om, hvordan det så skal være med børnetilskuddene. Jeg vil da godt sige, at hvis en regering fremsætter et forslag om, at pensionister og modtagere af børnetilskud skal have en særlig ydelse, fordi tilskuddet til mælken bortfalder, så er det da fuldstændig logisk og klart, at hvis man mener, at pensionisterne ikke mere skal have denne ydelse på de berømmelige 38 mill. kr., fordi de får fordel af, at mælkepriserne falder, så må det samme da gælde for modtagerne af børnetilskud.

Jeg ville ikke bringe det ind i debatten her, for at formanden ikke skulle sige, at det var et uvedkommende emne i forbindelse med dette punkt, men ministeren skal da ikke være i tvivl om, at sådan må det være. Ministeren sagde før, og hr. Poul Dam også, at priserne var steget for pensionisterne, men priserne er steget for alle i dette land, og det var ikke den begrundelse, regeringen og ministeren selv anvendte for at fremsætte lovforslag i foråret om at bruge godt 100 mill. kr. til forhøjelse af børnetilskud og pensioner. Jeg står med lovforslaget, og det tager sigte på at give kompensation for det tilskud til forbrugerpriserne på mejeriprodukter, som bortfaldt pr. 1. februar 1973. Det er lovforslaget om en særlig ydelse til modtagere af børnetilskud og til folke-, invalide- og enkepensionister; og det står også i lovforslaget om ændring af lov om børnetilskud og andre familieydelse. Nu sidder ministeren ved siden af budgetministeren, der i den grad er på jagt efter besparelser, har vi læst, på 200 mill. kr. Her lukker man øjnene og accepterer, at 105 mill. kr. år for

[Nathalie Lind.]

år forsvinder. I foråret var man indforstået med, at der skulle gives kompensation til disse grupper i samfundet, det var nødvendigt; men nu gennemfører man noget, der stiller dem endda lidt bedre, og alligevel bibeholder man de 105 mill. kr. Jeg tror, der er brug for, at budgetministeren og socialministeren får en nærmere samtale om dette. Jeg siger det ikke for at være ironisk. Jeg siger det, fordi det gør mig lidt ondt, at når vi så ofte diskuterer, hvor vi skal finde besparelser, hvordan vi skal finde en fornuftig prioritering på de sociale områder, så sker det gang på gang, og vi oplever det altså også her, at når det er de store almindelige ydelser, så ruller millionerne. Her ruller godt 100 mill. kr. ud, uden at man virkelig har vurderet, om det var her, de, hvis man vel at mærke havde dem, skulle anvendes.

Valbak: Jeg kan da godt gentage, at det også var min hensigt her ganske lakonisk at oplyse ministeren om, at vi i dag beskæftiger os med pensionslovene og ikke med børnetilskudslovene; dem skal vi nok komme tilbage til ved en senere lejlighed.

Jeg siger hr. Poul Dam tak for besvarelsen af det spørgsmål, jeg stillede til ministeren; det var jo ham, der gav det klare svar. Regeringen har overtaget SF's særlige opfattelse af, hvad de generelle virkninger er af vor indtræden i EF. Min konklusion er den, at man har en begrundelse, til man finder en ny.

Albertsen: Jeg må forstå på de faldne udtalelser fra de tre borgerlige ordførere og fra fru Nathalie Lind, at det, man reelt vil sige til os, er, at det ekstraordinære tilskud, man gav i foråret, nu skal fratages pensionisterne. Jeg synes, det havde været mere relevant at sige dette ganske klart, og jeg tillader mig altså at gøre det, forhåbentlig helt i overensstemmelse med den holdning, man har givet udtryk for. Jeg tror, det vil interessere de samfundsgrupper, det drejer sig om. Og hvem er det? Det er de økonomisk svageste stillede grupper i dette land, som vel i særlig grad har lidt under den prisstigningsbølge, som vi vitterligt har haft siden da.

I sådanne perioder, hvor disse prisstigninger foregår, vil det selvfølgelig i særlig grad

gå ud over dem, der ikke har muligheder for at erhverve ekstraindtægter som eventuel erstatning for de skete prisstigninger. Derfor er det, der sker, en rimelig retfærdigheds-handling, som jeg forstår at kun et beskedent flertal her i denne sal kan tilslutte sig. Det må vi så tage til efterretning. Jeg skal kun udtale min beklagelse over det.

Tove Nielsen: Jeg vil da gerne have lov at rette hr. Albertsen, når han siger, at vi vil være med til at fratage pensionisterne det beløb, de fik i sommer. Det er jo ikke det, sagen drejer sig om. Det engangsbeløb, som S og SF alene vedtog i juni måned, drejer sig om perioden fra 1. februar 1973 til 1. april 1974. Der bliver ikke taget noget som helst fra dem. Vi vil blot ikke være med til at give i den periode, og vi vil heller ikke være med til at fortsætte med det. Der bliver ikke taget noget fra dem i det, vi har sagt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagenes overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om offentlig sygesikring. (Kiropraktisk behandling).

(Lovforslaget (nr. 8) findes i tillæg A. sp. 113, fremsættelsen i tidenden sp. 103).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagets overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg